

Богашко О. Л.

кандидат економічних наук, доцент

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

м. Умань, Україна

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Економічний розвиток України можливий лише на основі активної інноваційної діяльності. Складні та суперечливі процеси сучасних соціальних трансформацій та кризові явища в економіці вимагають відповідного впливу держави та добре функціонуючої системи соціально-економічного управління, що досягається через формування та реалізацію ефективної державної економічної політики для всіх сфер соціального життя. Ефективна соціально-економічна політика в умовах сьогоdnішніх реалій та з урахуванням міжнародної практики соціального, інноваційного розвитку можлива лише завдяки впровадженню та реалізації багатопрфільних інноваційних програм.

В українській і світовій літературі існують численні погляди на зміст поняття «інновація». Вперше термін був запропонований Й. Шумпетером, австрійським економістом, який у своїх наукових працях «Теорія економічного розвитку» та «Цикли ділової активності» визначав інновацію як процес науково-технічних змін, спрямованих на створення та використання нових видів споживчих товарів, виробничих та транспортних засобів, а також на розвиток нових ринків та організаційних форм промисловості [2, с. 133].

Особливу увагу заслуговує визначення інновації, яке належить видатному американському теоретику менеджменту Пітеру Друкеру. У своїй концепції він розглядає інновацію не просто як окреме, регулярне нововведення. За його переконанням, інноваційна діяльність є організованою, раціональною та систематичною роботою. Ціллю будь-якої інноваційної діяльності є процес, у ході якого використовуються ті самі ресурси, що і раніше, але результат кардинально змінюється в позитивному напрямку [2, с. 136].

Інновацію можна охарактеризувати як результат діяльності, що приводить до створення нового чи удосконаленого продукту, впровадження на ринок нової чи удосконаленої технології, застосування нового підходу до надання соціальних послуг. Цей процес має місце в практичній сфері діяльності та передбачає новаторські рішення і високий рівень технологічних досягнень.

Поняття «інновація» є комплексним і включає різні значення [1; 3]:

- вкладення ресурсів в економіку з метою забезпечити зміну поколінь техніки та технології;
- розробка та впровадження нових технічних засобів та технологій, що виникають в результаті досягнень науково-технічного прогресу;
- синтез та розробка нових ідей для створення нових теорій та моделей;
- розробка політичних програм, що мають індивідуальний та неповторний характер.

На сучасному етапі науковці все більше звертають увагу на аналіз різних типів інноваційних ситуацій. Вони шукають методи для більш ранньої оцінки ризику, пов'язаного з впровадженням інновацій, зокрема в соціальній сфері. Формулюються рекомендації для суспільно-політичної організації інноваційної діяльності. Інновації поступово стають не лише елементом в діяльності підприємств, але і в діяльності всієї країни, яка прагне сприяти розвитку інноваційних процесів у всіх сферах суспільного розвитку, зокрема в медичній сфері.

Для доцільної систематизації інновацій у сфері охорони здоров'я можна виокремити соціальні інновації за економічними сферами. Це дозволить зорієнтуватися в різних аспектах розвитку і покращення охорони здоров'я. (табл. 1).

Інновації у сфері охорони здоров'я розглядаються як складний і систематичний процес, який призводить до створення, отримання та приведення до комерційного використання нововведень і технологій, що вносять повсякденні зміни у медичну сферу.

Таблиця 1

Класифікація інновацій у сфері охорони здоров'я

№ п/п	Ознака	Тип
1	Напрямок спрямування	<ul style="list-style-type: none"> - ринкові (нові сфери, ринки, сегменти); - продуктові (нові матеріали, лікарські засоби, препарати, вироби медичного призначення); - процесні (нові медичні технології, техніки, програми, обладнання, методи лікування, діагностика); - споживчі (нові медичні послуги, задоволення потреб населення).
2	Рівень прояву чи спроможності до поширення	<ul style="list-style-type: none"> - точкові (рівень людини, споживача, нанорівень); - локальні (мікрорівень, суб'єкти господарювання); - територіальні, регіональні (мезорівень); - національні (макрорівень, рівень країни); - міжнаціональні (мегарівень).
3	Ступінь трансформації новизни	<ul style="list-style-type: none"> - суб'єктивна (новизна для споживачів, ознайомлення); - цілковита (нові ідеї); - умовна (нове сполучення елементів); - релятивна (поліпшення інновацій, рекомбінація елементів).
4	Рівень системи заходів, що спрямовані на охорону здоров'я	<ul style="list-style-type: none"> - економічні; - організаційно-технічні; - санітарно-гігієнічні; - лікувально-профілактичні.
5	Ступінь розвитку сфери охорони здоров'я	<ul style="list-style-type: none"> - стратегічні; - комплексні; - топічні (локальні); - інтернаціональні.
6	Підгрунття виникнення	<ul style="list-style-type: none"> - внаслідок НТП; - внаслідок розвитку потреб споживачів, ринку

Інновації в галузі охорони здоров'я представляють собою результат інноваційної діяльності, яка здійснюється шляхом удосконалення технічної бази, впровадження передових методів та засобів лікування, медичних технологій, медично-діагностичних засобів, лікарських засобів, вдосконалення наявних методів діагностики та лікування (медичних інновацій), розроблення програмних засобів обробки інформації, створення нових моделей функціонування в сфері охорони здоров'я та розвитку медичного персоналу. Ці інновації сприяють поліпшенню здоров'я населення та економічним показникам діяльності суб'єктів господарювання в галузі охорони здоров'я.

Таким чином, держава здатна застосувати різноманітні методи та механізми регулювання інноваційної діяльності у сфері охорони здоров'я, в першу чергу з

врахуванням рівня соціально-економічної зрілості певної господарської одиниці, або їх сукупностей.

Література:

1. Богашко О. Л. Роль та функції університетів в умовах розвитку інновацій та економічного зростання на основі знань. Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми формування та розвитку інноваційної інфраструктури», Львів 23–25 травня 2019 р. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2019. С. 273–274.
2. Краснокутська Н. В. Інноваційний менеджмент : навч. пос. Київ: КНЕУ, 2013. 504 с.
3. Фурса В. А., Коробцова Д. В., Толкачова Г. В. Оптимізація стратегій управління фінансами підприємства. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2023. № 1-2, С. 54–58.

Бойко О.О.

здобувачка гр. ПА-22-МЗ

спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»

Немченко Т.А., к.е.н., доц.

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДІВ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

У сучасному світі, де технології стрімко розвиваються, медичні заклади також повинні адаптуватися до цифрових вимог. Цифровізація вносить суттєві зміни в управління персоналом медичних установ, сприяючи підвищенню ефективності, якості надання послуг та сприяючи здоров'ю нації в цілому.

Однією з ключових переваг цифрового управління персоналом є підвищення доступності інформації. Електронні медичні записи та інші цифрові платформи дозволяють легко охороняти та обмінюватися даними між лікарями, медсестрами та іншим медичним персоналом. Це сприяє швидкому та більш ефективному прийняттю рішень, а також зменшує ризик помилок при лікуванні. Сучасні медичні платформи дозволяють забезпечити пацієнтам доступ до своїх медичних даних, сприяючи прозорості та співпраці. Крім того, комунікаційні інструменти та телемедичні послуги роблять медичні консультації більш доступними та зручними, зменшуючи потребу у фізичній присутності пацієнта в лікарні [2].

З цифровим управлінням персоналом пов'язана і не менш важливий аспект – навчання та розвиток персоналу. Завдяки онлайн-курсам та іншим цифровим засобам персонал може постійно підвищувати свою кваліфікацію, слідкувати за новими тенденціями та впроваджувати їх у практику [1]. Це особливо важливо в галузі медицини, де швидкі зміни технологій та методика вимагають постійного оновлення знань. Додатковою перевагою є можливість використання аналітики для оптимізації роботи персоналу. Системи управління персоналом можуть аналізувати дані про робочий час, розподіл завдань, ефективність праці кожного працівника [1]. Це дозволить визначити ефективні методи роботи, оптимально розподілити завдання та забезпечити високий рівень ефективності в медичному закладі.

Однак, разом із численними перевагами, цифровізації змушує організації трансформуватися, відповідаючи на нові виклики. Насамперед, мова йде про забезпечення надійного захисту конфіденційної інформації. Важливо дотримуватися також етичних та